

עין משפט ונר מצוה

סם א מיי פ"ו מהל' שמיטה הלכה א סמג עשין פד טו"ע יו"ד סימן לו סעיף ה:
ע ב מיי שם הלכה ז [ח טושי"ע שם סעיף ד:
קא ג מיי שם הלכה טז יט סמג שם טו"ע יו"ד ל' סעיף ד:
עב ד עיין בזה במ"מ פ"ח מהל' שבת הל"ט ובכ"מ שם ונע"ש בכס"מ ה"ז]
טוש"ע אר"ח ס' שט סעיף ח:
עג ה מיי שם סמג לאוין סה טו"ע אר"ח שם:
עד ז מיי פ"ח מהל' שמיטה הלכה ז סמג עשין סג טושי"ע יו"ד לו סעיף ג:
קעה ח מיי פ"ו מהל' ביאת מקדש הל"ג [טו"ד סימן שט ובצ"נ]:
קעו ט מיי פ"ו מהל' שמיטה הלכה יט סמג עשין סג טושי"ע יו"ד ס' לח סעי' ה:
קעז י מיי שם טושי"ע שם סעי' ד:
קעה כ מיי שם הלכה יג סמג שם טושי"ע יו"ד ס' לו סעיף ו:
קעז ל מיי שם פ"ח הלכה ה סמג שם טושי"ע יו"ד ס' לו סעיף ד:

שיטת מקובצת

אל והנך דלקמן בהלכות גדולות הס"ד:
א אבל בסדרן היינו רביתייהו נראה לפרש בסדרן דוקא באותו ענין שחן שוכבר:
א וכי"ש אם דבוקות זו על גב זו או הראשונה עם השלישית:
א אע"פ שאין הקרום דבוק למקום אחר וכי"ש שהוא דבוק לאונה אחרת ואי הוה אמרי':

רבינו גרשום

רבא האי ריאה דאגליד כאחינא סומקא כלומר דאינקיב עילאה ולא אינקיב תתאה דתתאה איחוינא סומקא:
גל.א. קש. אי מבצבצא טרפה כלומר דאינקיב ואי לא מבצבצא כשרה. תתאה אינקיב עלאה לא אינקיב והאי דקא אוושא זיקא דביני וביני קא אוושא:
דטטשי"א לטשון קשה. אי מבצבצא כו' דכיון דמבצבצא דהאי אינקיב:
זנצור הדם כלומר שהאדם כנגד המכה. אלא לא שנא כלומר בין מקצת ובין כולה כשרה: איזה יבשה כלומר לענין כבוד אוון כבוד שיבשה אינה חשובה יבשה עד שתהא נפרכת בצפורן:
אפי' תימא רבנן כלומר אפי' רבנן דמחמירי לענין אוון כבוד דאמרי אפי' אין מ"ש התם לענין אוון כבוד כיוון דשילט בה זיקא כו' אבל הכא כיוון דלא שילט בה זיקא הדרא בריא אפי' לא יצא ממנה דם ואינה חשובה יבשה עד שתהא נפרכת בצפורן. דאסיק גילדי גילדי לשון מכות ואבעבורות:
אין מקיפין כבועי שאם יש נקב

מו:

אינקיב תתאה ולא אינקיב עילאה מאי. לעיל (דף מה.) גצי קרום של מוח לא בעי הכי דפשיטא דעילאה מגין שהוא עב וחזק:
והלכתא מגין בדרב יוסף ב'. ככל דוכתי [לקמן ג.]:
ק"ל כרבינא לקולא ולא הולך לפסוק כאן אלא משום דבעי לאחויי דרב

יוסף:
אלא לא שנא. פירש ר"ח

לא שנא וטרפה ולפירושו הא דלומר לקמנ' אדומה כשרה מדר' נתן לרר' לומר היינו כשמתלכנת ע"י נפיחה וכן משמע מתוך הלכות טרפות דרבינו גרשום וזה"ל של רבינו תם וצקונטרס פירש לא שנא וכשרה דלקמן וכן פסק זה"ג ורז אלפס ורבינו יעקב בר רבי אבין היה מודה:
אוכמי אוכמי. פירש צקונטרס טיי"ש שיש בה מראות שחורות והא דלמרין צסמוך כדיומא טרפה יש לפרש דהיינו כשרוצה כך ומעשה בל לפי רבינו תם והכשיר כשלל היתה רוצה שחורה אבל מימה דכיון דלמר לקמן (דף מז:) דטרפה משום דשחור אדום הוא אלא שלקא א"כ מה לי רוצה מה לי מקצתה כיון דע"י לקותא היא ונראה לפרש דלכומנא דהכא היינו כי כוחלל דלמר לקמן (שם) דכשרה וכן פירש בהלכות גדולות של ר"ת:
אין מקיפין כבועי. כשניקבה היכא דלא ממשמשא דלא דטבחא כדפירש צקונטרס דאי לא ניקבה כשרה צר מהיכא דליכא תרי צועי דסמיכי להדדי כדצסמוך:
אבל בסדרן היינו רביתייהו. נראה ל' לי כסדרן דוקא

באותו ענין כמו שהן שוכבות זו אלל זו אלל אם הם שוכבות זו על זו אע"פ שהם סמוכות זו לזו טרפה דאין זה כסדרן ועוד כתוב צערוך:
ז צס ר"ח כסדרין: קבלה רב מפי רב אפילו סריכן תרי אוני צלמנע ועיקרן מפרקי מהדדי טרפה וכ"ש אם דבוקות זו ע"ג זו א הראשונה עם השניה או השניה עם השלישית דודאי טרפה ורבותיה הגאונים כתבו כיוון דחלא סירכא:
ז על גצי חצרתה היא רבינא ולא איכפת לן בההיא סירכא והרצה תמיה רבינו יהודה על קבלת ר"ח וכתב שלא מלא ככל הלכות טרפות של רבותינו שראה שום חילוק בין מיפרקי מעיקרן ללל מיפרקי:

דייני רביתייהו. על פירוש הקונטרס דפירש דהסירכא מחמת נקב היא צלה קשה לר"י דלמאי כסדרן כשרה נהי דאניה נמשכת לכאן ולכאן לא היא אלא קרום שעלה מחמת מכה צריאה שאינו קרום אע"פ שאין הקרום דבוק למקום אחר ו' ואי הוה אמרין הא דכסדרן

זה אוירא הדרא צריא. גילדי גילדי. קליפות קליפות קרושט"ט צלע"ז ענין מכות מלנ"ש:
אוכמי אוכמי. טיי"ש צלע"ז שחורות:
חוטא חוטא. גוונים גוונים דוקא הנך גוונים דלא מיטרפא צהו כגון אדומה ירוקה והנך דלקמן בהלכות:
אין מקיפין צבועי. צועה שניקבה צריאה היכא דלא ממשמשא ידא דטבחא דליכא למיתליה צטבחא ואין ידוע אם קודם שמיטה אם לאחר שמיטה אין מציאין צועה אחרת להקיף ולקרצ אללה ולנוקצה ולראות אם מראה הנקצים שוים כדלמרין לקמן צפירקין (דף ג.) מקיפין צריאה דה"מ ריאה אכל כיוון שנעשית צה צועה אין מראה ניכר צה שעשוי להשמות כל שעה ושמה מראה אחר היה לו ונשתנה. לשון מקיפין מקרצין זו לזו כמו אין מקיפין שתי חציות דמסכת ביצה (דף ג.צ):
לים להו צדיקוסא. ססירכא זו מחמת נקב היא צאה שממוך שהריאה שאצת כל מיני משקה והמשקה נעשה עב צמוכה כמין גלייר"א ויואל מעט מעט דרך הנקב נקפה ונעשה קרום כך מלאמי צתשוצת הגאונים ואע"פ שהוא סותם הנקב ואין מוילא רוח הא אמרין: קרום שעלה מחמת מכה צריאה אינו קרום שסופו ליסתר:
שלא כסדרן. כגון שמים החלוטות נדבדכו צסירכא ממעל לאמנעית או מתחתיה: היינו צביטייהו. זו מגיה על זו והדרא צריא שממוך ששוכבות זו על זו איין מתפרקות והקרום הולך וחזק אבל כשהן שלא כסדרן זו הולכת לכאן וזו הולכת לכאן והקרום מתפרק ונסתר וכן הלכה דליכא מאן דפליג עליה. ואזנה הסרוכה צאומא והיא אללה מעשה צל לידי ושלאתי את פי רבינו יעקב בר רבי יקר והמירה לי לאכול ויש שאוסרין והוא אמר לי טעמו וטעמם. האוסרין אומרים הרי נקב יש ולא מנאנו שהותר אלא צאוני כדלמר רבא אכל כסדרן היינו רביתייהו אכל אומי לא קאמר וטעמא דאוני משום שעומדין צמיצר החזה ומתחממות והדרא צריא ודעא שוה צריאה הסמוכה לדופן צאוני כשרה וצאומא טרפה דלקמן (דף מה.) וטעם מורי לא מניין אומא כגממא ורצא לא אמר טעמו משום חוס דהא ככל הריאה אמרן לעיל דלא שלט צה אירא ורצא פ' טעמו משום דהיינו רביתייהו כלומר כן הן גדילות זו עם זו ואין מתפרקות זו מוזו הלכך ל"ש אוני ול"ש אומא ורצא דנקט אוני משום דעיקר מילתיה דאורי לן דשלא כסדרן טרפה ואע"ג דאי הויה סריכי אוני צדופן הוי כשרה כדלמרין לקמן (דף מה.) אשמעינן רצא דהתם היינו טעמא דכיון שהחלל צר הן שוכבות תמיד אכל הדופן ואיין מתפרקות ממנו (א') זו מוזא אכל דשלא כסדרן מתפרקות הן שהרי אמנעית מפרקתן ולא תימא דוחק הדופן מעמידן שלא יתפרקו זו מוזא אכל צאומא ואומא שלא כסדרן לא אינטריכא לן לאורויי דכיון דצרוצב החלל הן עומדות מי יחזיק צה שלא יתפרקו וסייג מלאמי לדבריו צתשוצת הגאונים וניכרים צברי אמת. ועינויתא דוורדא כל היכא כדצכבא:
טריפה דכולהי לגצה ידיה שלא כסדרן נינהו:
תרתי

טריפה, והוא דקיימין שלא כסדרן, שלא נסברה לאותה שאלה אלא לשלישית ואונה אמצעית מפסקת ביניהם, או היא טריפה משום דעבדא דמינתא וכל העומד לינתק כעומד דמי וחשוב כמה דהויא הנקב פתוח ככתחלה וטריפה, אכל אי קיימא האותם כסדרן, דסריכא חדל לחצתה שצנידה, שאין צויהם אחרת, היינו רבימייהו, דרך גבילתן הוי כן ולא מינתק לעולם והיא סתמה מעלל וכסירה (שם).

אלו טרפות פרק שלישי חולין

כאחינא סומקא. שנסארת צקרום התחתון והיא כתמרה אדומה:
דלוושא. כשנופחין אותה משמעת קול כאליו רוח יואל ממנה:
ה"ג אי ידעינן מהיכא אוושא מווצינן עלה גדפא או גילא או רוקא. מושיצין על אותו מקום כנף פלומ"א צלע"ז:
גילא. קש:
אי מצצנא.

ההיא רוקא מחמת הנפיחה צידוע שיש שם נקב שהרוח יואל משם:
טרפה. משום ריאה שנקבה:
ואי לא ידעינן מהיכא אוושא. פעמים שאין יכול להצחין לשמיעת האוזן מהיכן קול זה נשמע:
מייסין משיכלתא. קווי"א צלע"ז:
דמיא פשורי ומוצינן. לכולה ריאה לתוכה שכל מקום שיש צה נקב יצצנא המים:
דכוולן לה. והנקב נסחם ואין זו צדיקה יפה:
דמעשי לה. מקשין אותה כצנן ואם אין שם נקב צקרום העליון ויש נקב צתחתון מתקרה העליון מחמת שהוא קלוש ומים הקרים מותחין אותה כשמתקשה שקורין דייר"ש:
ספאה אינקיב. והרום יואל מצפנים דרך הנקב ואינו יכול לצאת חוץ מפני קרום העליון שמגין ונכנס הרום לצין צ' הקרומים לפיכך היא משמעת קול:
שאהדימה. שנקוטרד"א:
מי לא סניא ושאר שקלים ורמשים. קטנים כגון לפרדעים ודומה להם שעורן כך חוץ משמונה שרצים שעורן קשה אינו חייב עליהן צצבת משום חובל עד שחלא מהם טיפת דם ואע"פ שנלצר הדם והאדים עורן מצמוץ אין זה לקוטא דמתוך שעורן כך הוא ממחר האדים וה"מ ממחר להאדים ואמאי חשבת ליה נקב:
וכ"ס לשמונה שרצים מדמינן לה דסנא. צה צפ' ח' שרצים (צבת קו:):
נלצר הדם. ונאסף צמקום אחד דהיינו האדים העור מצמוץ אף על פי שלא יאך וקרי ליה התם חצורה שאינה חוזרת דכיון שהאדים העור מצמוץ צידוע שנקרע העור מצפנים וסופו לינקב וללאת והכא נמי להאי קרום דריאה חשבת ליה כעור גמור והכי מפרש התם דצהנך דאית להו עור הויא חצלה וצהנך דלית להו עור לא חשיבא חצלה הך צריית דם. ויך ממתניא קמייתא לא ידענא היכא תניא:
אלא לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
אדומה כשרה מדר' נתן:
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה:
ה"ג **הכא כיוון דלא שליט** לא שנא. דצין כולה וצין מקצתה כסירה כדלמר לקמן (דף מז:):
הכא נמי לא שנא ל"ג:
איזו היא יבשה. לגצי מומי צבור קא:
רבי יוסי בן המשוול אומר. ואע"פ שאין מוילאה דם אין זו יבשה עד שמיצב כל כך ששהא נפרכת צצפורן:
רוח ואויר מצאים ומקלקל את המכה